

וְכַד סִלְקָא לְגַבִּיּה צְרִיךְ לְאַכְלֵלָא עִמָּה כָּל סְפִירָן
דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה. (עד כאן מההשמטות)

יִשְׂרָאֵל דְּסָלִיק בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"א. וְרָזָא דְּמִלְּה
יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְהַפְרָאוֹת. מַחְשָׁבָה
חַש"ב מ"ה, וּבִיּוֹה תְּשַׁבַּח שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְגִין יַעֲקֹב
דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּדִיוֹקְנָא דְּמֵאֲרִיָּה.

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי מִסְטָרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא. דְּאִיהוּ
בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, וְאִיהוּ
אֵילָנָא דְּמִזוּז"ן לְכֹלָא בִּיה. וּבְגִין דָּא אֲנוּן יִשְׂרָאֵל
מְזוּנָא דִּילִיָּה צְלוֹתָא דְּתַשִּׁיבָא לְקַרְבָּנָא. וּבְגִלוֹתָא
אֶתְמַר (בראשית ל) הָבָה לִי בָנִים וְאִם אֵין מִתָּה אָנֹכִי.
וּשְׂכִינָתָא אִיהִי קַרְבָּנָא דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִיַּנְיָה
בְּיַמֵּינָא וּשְׂמָאלָא וְנוֹפָא. וְכַד סִלְקָא לְגַבִּיּה צְרִיךְ

לשון הקודש

שֶׁהוּא בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. וְהוּא עֵץ
הַחַיִּים, וְהוּא עֵץ שְׁמִזוּז"ן כּוּ לְכֹל. וְלִכּוּן
יִשְׂרָאֵל הֵם הַמְּזוּזָן שְׁלוֹ תְּפִלָּה שְׁנַחֲשֻׁבַת
לְקַרְבָּן. וּבְגִלוֹת נֶאֱמַר (בראשית ל) הָבָה לִי
בָנִים וְאִם אֵין מִתָּה אָנֹכִי. וּשְׂכִינָה הִיא
קַרְבָּן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ בְּיַמֵּין
וּשְׂמָאל וְנוֹף. וּכְשֶׁעוֹלָה אֵלָיו, צְרִיךְ
לְהַכְלִיל עִמָּה כָּל עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת, שְׁאֵין

שְׁאֵין קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה: ע"ב.
יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹלָה בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"א,
וְכּוּד הַדְּבָר - יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה
לְהַפְרָאוֹת. מַחְשָׁבָה - חַש"ב מ"ה, וְכוּ
תְּמַצָּא אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. וּמִשׁוּם שְׁיַעֲקֹב
שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּדַמּוֹת רַבּוּנוּ.
בָּנִים חַיִּים וּמְזוּנּוֹת מִצַּד עַמּוּד הָאֲמִצְעִי,

לְאֶכְלָלָא עֲמִיּה כָּל עֶשֶׂר סְפִירָן. דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
 מֵעֲשָׂרָה דְּאִיהוּ קְדוּשָׁה דִּילִיָּה. וּבְגִין דָּא כִּד בַּר נָשׁ
 בְּעֵי לְסַלְקָא צְלוֹתֵיהּ בְּכָל תְּנוּעֵיהּ. (א) (א) חֵיוֹנָא בְּעֵי
 לְקַטְרָנָא לְצִלוֹתָא, צָרִיד לְמַעְבַּד לִיָּה קִירְטָא, וְרָזָא
 דְּמַלְה זִרְקָא מִקַּף שׁוּפֵר הוּלְךְ סְגוּלָתָא:

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר עֲלָאִין שְׁמַעוֹ. תַּתְּאִין
 אֶתְבְּנָשׁוּ. אֲלִין מְאִירֵי מְתִיבְתָּא דְלַעֲיָלָא
 וְתַתְּא. אֲלִיָּהוּ בְּאוּמָאָה עֲלָךְ טוֹל רְשׁוֹ וְנַחֲתֵת הָבָא,
 דְּהָא קִרְבָּא סְגִיָּאָה אֲזִדְמִן. חֲנוּךְ מְמַנָּא נַחֲתֵת הָבָא,
 אַנְתָּ וְכָל מְאִירֵי מְתִיבְתָּא דְתַחֲתוֹת יָדָךְ. דְּלֹא לִיקְרָא
 דִּילִי עֲבִידְנָא, אֲלָא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָּא.

פְּתַח בְּמַלְקַדְמִין וְאָמַר. זִרְקָא וְדָאִי בְּמִיתָךְ לְסַלְקָא
 צְלוֹתָא לְהַהוּא אַתְרֵי יְדִיעַ, כְּמָה דְּהַהִיא אֲבָנָא
 דְּקִירְטָא דְּאֲזִדְרִיקַת לְאַתְרֵי יְדִיעַ, הָכִי צָרִיד לְסַלְקָא

לשון הקודש

בשבועה עליך, קח רשות ורד לכאן,
 שהרי קרב גדול הודמין. חנוך הממנה,
 רד לכאן אתה וכל מורי הישיבה
 שפחת ידך, שלא לכבודי עשיתי, אלא
 לכבוד השכינה.

פתח במקדש ואמר, זרקא ודאי. בבואך
 להעלות תפלה לאותו מקום ידוע. כמו
 שאותה אבן הקלע שגזרקה למקום ידוע,

קדשה פחות מעשר, שהוא קדשתו. ולכן
 בשבן אדם רוצה להעלות תפלה בכל
 תנועתו, ואם נחש רוצה לקטרנג לתפלה,
 צריך לעשות לו מקלע, וסוד הדבר –
 זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עליונים
 שמעו, תחתונים התבנסו, אלה מורי
 הישיבה שלמעלה ושלמטה. אליהו,

מִחֲשַׁבְתֶּיהָ בְּעֲלוֹתֶיהָ בְּהִיא תִגָּא אָבִן מוֹכְלָלָת
וּמְעוֹטָרָת. דְּאִתְמַר בָּהּ כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם דְּצָרִיךְ
לְסַלְקָא לָהּ תַּמּוֹן.

וּבְהִיא (אִתְר דְּסַלְקִין) לָהּ לְגַבִּי בְּעֲלָהּ אִפִּילוּ נְחָשׁ
כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק. אִף עַל גַּב
דְּאִתְמַר בֵּיהּ וְאִתְהָ תְּשׁוּפְנוּ עַקְבֵּי. הִיא אָבִן דְּאִיְהִי
י' דְּיַעֲקֹב דְּאִתְמַר בָּהּ (בראשית מט) מִשָּׁם רוּעָה אָבִן
יִשְׂרָאֵל לֹא יִפְסִיק. וְצָרִיךְ לְסַלְקָא (נ"א לָהּ) עַד אִין סוּף.
וְכַד נְחִית לָהּ אִתְמַר בֵּיהּ כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכְרוּךְ,
דְּצָרִיךְ לְנַחְתָּא (נ"א לָהּ) עַד אִין תְּכַלִּית, וְלֹא יִפְסִיק (נ"א
לָהּ) מְנִיָּה לָא לְעֵילָא לָא לְתַתָּא.

לְזַמְנִין אִיְהוּ בְּעֲלָהּ ו' בְּצַדִּיק בְּשִׁית פְּרָקִין דְּתַרִּין
שׁוֹקִין נְחִית לְגַבָּהּ בְּתַרִּין שׁוֹקִין. לְזַמְנָא
אִיְהוּ בְּעֲלָהּ ו' בְּתַרִּין (נ"א דְּרוּעִין) שִׁית פְּרָקִין דְּסַלְקִית

לשון הקודש

בָּהּ (בראשית מט) מִשָּׁם רוּעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל, לֹא
יִפְסִיק. וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ (נ"א אוּתְהָ) עַד אִין
סוּף. וּבְשִׁמּוֹרִיד אוּתְהָ, נְאָמַר בּוּ כָּל
הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכְרוּךְ, שְׁצָרִיךְ לְהוֹרִידָהּ
עַד אִין תְּכַלִּית, וְלֹא יִפְסִיק (נ"א אוּתְהָ)
מְמַנּוּ לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה.

לְפַעְמִים בְּעֲלָהּ הוּא ו' בְּצַדִּיק בְּשִׁישָׁה
פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי שׁוֹקִים יוֹרֵד אֵלֶיהָ בְּשִׁיתִי

כְּדֵי צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת מִחֲשַׁבְתּוֹ בְּתַפְלָה
בְּאוּתּוֹ כְּתֵר אָבִן מְכַלְלָת וּמְעוֹטָרָת,
שְׁנַאֲמַר בָּהּ כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, שְׁצָרִיךְ
לְהַעֲלוֹתָהּ לְשָׁם.

וּבְאוּתּוֹ מְקוּם שְׁמַעְלָה אוּתְהָ לְבַעֲלָהּ,
אִפִּילוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אִף
עַל גַּב שְׁנַאֲמַר בּוּ וְאִתְהָ תְּשׁוּפְנוּ עַקְבֵּי.
אוּתְהָ הָאָבִן שְׁהִיא י' שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁנַאֲמַר

לְגַבְהָ בְּתֵרִין דְּרוּעִין. לְזַמְנִין אִיהוּ בֵּן אֲבָא וְאֲמָא בֵּן
 י"ה צָרִיךְ לְסַלְקָא. (ס"א לָהּ לְעֵילָא וְכַד) לְעֵילָא לָהּ. וְכַד
 סַלְקַת תַּמָּן לְזַמְנִין אִיהִי בְּהַפּוּכָא ו' וּבִין י' פְּגוּזָא
 דָּא א צָרִיךְ לְסַלְקָא לְגַבְהָ דְּאִתְמַר בָּהּ (תהלים קיח) אֲבָן
 מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

וְכַד אִיהִי סְלִיקַת לְעֵילָא, בְּרִישָׁא דְכָל רִישֵׁין
 סַלְקָא. וּבְגִינָה מְלֹאכֵיָא אֲמַרִין (דף כד ע"ב) אִי"ה
 מְקוּם כְּבוֹדוֹ. וְכַד סְלִיקַת לָא' (לְעֵילָא) פְּגוּזָא דָּא א,
 אִיהִי תְנָא בְּרִישָׁא דָּא' עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ כְּת"ר. וְכַד
 נְחִיתָא נְקוּדָא לְתַתָּא וְאִתְעַטְרַת נְחִיתַת בֵּיהּ פְּגוּזָא
 דָּא (נ"א קמ"ז). וְכַד סְלִיקַת אִתְקַרִי תְנָא בְּרֹזָא דְטַעֲמִי.
 וְכַד נְחִיתַת אִתְקַרִיָּאת נְקוּדָה. וְכַד מְתִיחַד עֲפָה אִיהִי
 (אִתְקַרִיָּאת אוֹת) ז' כְּלִילָא מְנִיהּ אוֹת בְּרִי"ת דְּאִיהוּ
 שְׂבִיעָא דְכָלָא.

לשון הקודש

אומרים א"ה מקום כבודו. וכשעולה לא'
 למעלה כמו זה א, היא כתר בראש של
 א' עטרה על ראשו כת"ר. וכשיוֹרֶדֶת
 נקודה למטה ומתעטרת, יורדת בה כמו
 זה וא קמ"ז. וכשעולה נקראת כתר בסוד
 הטעמים, וכשיוֹרֶדֶת נקראת נקודה.
 וכשמתחד עפה היא ונקראת אות ז', היא
 כלולה ממנו אות ברי"ת, שהוא שביעי
 של הכל.

שוקנים. לפעמים בעלה הוא ו' בשתי נ"א
 ורעותו, ששה פרקים שעולה אליו בשתי
 ורעות. לפעמים הוא בן אבא ואמא, בן
 י"ה, צריך להעלות ולה למעלה וכאשר
 למעלה לה. וכשעולה שם, לפעמים היא
 בהפוך ו' ובין י' כמו זה א צריך
 להעלותה אליו, שנאמר בה (תהלים קיח)
 אֲבָן מֵאִסּוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
 וכשחיא עולה למעלה, בראש כל
 הראשים היא עולה, ובגללה המלאכים

וּבְרֵאֵי הָאֵי אֲבָנָא הִיא בְּנֵיִיא דְכָל עֲלָמִין. וּבְגִין
 דָּא (דברים כה) אֲבָן שְׁלִימָה וְצַדִּיק יִהְיֶה לָּךְ.
 אִיהִי מִדָּה בֵּין כָּל סְפִירָה. וּסְפִירָה דְכָל סְפִירָה. (נ"א
 וְכָל סְפִירָה) בָּהּ סְלִיקַת לְעֵשֶׂר. שִׁיעוּר דִּילָהּ וּבָהּ (נ"א ו' בָּהּ)
 אֲתַעְבִּידַת אִמָּה עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי בֵּין כָּל סְפִירָה
 וּסְפִירָה. וְרִזָּא דְמִלָּה עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ וּבֵין
 כָּלֵא מֵאָה. אִיהוּ י' בֵּין פָּרֶק וּפָרֶק עֵשֶׂר זְמַנִּין סְלִקָּא
 לְמִדָּה. (פארי) דְּמֵאָה אִמָּה.

כָּל מִדָּה וּמִדָּה אֲתַקְרִי עוֹלָם. וְאֲנִין י"ו שִׁיעוּר
 וּמִדָּה. ו' שְׁקָל י' מִדָּה דִּילִיָּה. וְשַׁעוּרָא דְּמִדָּה
 חֲמִשׁ אֲמוֹת אַרְבֵּי וְחֲמִשׁ אֲמוֹת רַחֲב. וְאֲנִין לְקַבֵּל
 שַׁעוּרָא דְכָל רְקִיעַ דְּמַהֲלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת אוֹרְבִיָּה
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹת פּוֹתִיָּה. וְאֲנִין ה"ה. הָרִי לָךְ שַׁעוּר
 קוּמָה בְּאַתְוֹן יְהו"ה. דָּאֵת ו' אִיהוּ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

לשון הקודש

פְּעֻמִּים עוֹלָה לְמִדָּה (בעל) שֶׁל מֵאָה אִמָּה.
 כָּל מִדָּה וּמִדָּה נִקְרָאת עוֹלָם, וְי"ו הֵם
 שַׁעוּר וּמִדָּה. ו' שְׁקָל, י' מִדָּה שְׁלֵה. וְשַׁעוּר
 הַמִּדָּה חֲמִשׁ אֲמוֹת אַרְבֵּי וְחֲמִשׁ אֲמוֹת
 רַחֲב. וְהֵם כְּנֻגַד שַׁעוּר שֶׁל כָּל רְקִיעַ
 שְׁמַהֲלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת אַרְבּוֹ וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
 רַחֲבוֹ, וְהֵם ה"ה. הָרִי לָךְ שַׁעוּר קוּמָה
 בְּאוֹתוֹת יְהו"ה. שְׁאוֹת ו' הוּא רְקִיעַ

וּבְרֵאֵי שְׁאֲבָן זֶה הִיא בְּגִין כָּל הָעוֹלָמוֹת,
 וְלָכֵן (דברים כה) אֲבָן שְׁלִמָה וְצַדִּיק יִהְיֶה לָּךְ.
 הִיא מִדָּה בֵּין כָּל סְפִירָה, וּסְפִירָה שֶׁל כָּל
 סְפִירָה, וְנ"א וְכָל סְפִירָה בָּהּ עוֹלָה לְעֵשֶׂר,
 הַשַּׁעוּר שְׁלֵה. וּבָהּ נַעֲשִׂית אִמָּה עֵשֶׂר
 אֲמוֹת אַרְבֵּי בֵּין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה. וְסוּד
 הַדָּבָר – עֵשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וּבֵין
 הַכָּל מֵאָה. י' הִיא בֵּין פָּרֶק וּפָרֶק עֵשֶׂר

חֲמֵשׁ רְקִיעֵין דִּילִיָּהּ ה' אֵלֵין אֶתְקַרִיאוּ ה' שָׁמַיִם ה'
 חֲמֵשׁ רְקִיעֵין דְּכִלְיָן בְּשָׁמַיִם. חֲמֵשׁ עֲלָאֵין שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם. וְאַנּוּן ה"ה חֲמֵשׁ בְּחֲמֵשׁ. ו' רְקִיעַ שְׁתִּיתָאָה
 לוּן. י' שְׁבִיעָאָה לוּן י' שְׁבַעָה בְּשִׁבְעָה וְסֻלְקִין י"ד.
 וְהָכִי אַנּוּן אֶרְעִין שְׁבַעָה עַל גְּבִי שְׁבַעָה כְּגִלְדֵי בְּעָלִים.
 וְכִלְהוּ רְמִיזוּן בְּתַרְיִן עֵינִינִין.

י' אֶתְקַרִי עוֹלָם קָטָן. ו' עוֹלָם אֶרֶץ, וְכָל מָאן דְּבַעֵי
 לְמִשְׁאֵל שְׁאֵלְתִין לְגַבֵי עוֹלָם אֶרֶץ צָרִיד לְאֶרְפָּא
 בִּיה. וְכָל מָאן דְּשְׁאִיל בְּעוֹלָם קָצֵר צָרִיד לְקַצֵּרָא.
 וְעַל דָּא אוֹקְמוּנָהּ בְּמָקוּם שְׁאֵמְרוּ לְקַצֵּר אֵין אָדָם
 רִשְׁאֵי לְהֶאֱרִיד.

לְקַצֵּר בְּעִלּוֹתֵין (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ.
 בְּנִקּוּדָה דִּי. לְהֶאֱרִיד (מסכתא דאזות ו). וְלַהֲתַנְפַּל
 (דברים ט) (פָּאֵת פ' וְכוּלָא פ"ו). וְאַתְנַפַּל לְפָנֵי י' פְּרָאשׁוּנָה

לשון הקודש

י' נִקְרָא עוֹלָם קָטָן, ו' עוֹלָם אֶרֶץ. וְכָל
 מִי שְׁרוּצָה לְשָׂאֵל שְׁאֵלוֹת לְעוֹלָם אֶרֶץ,
 צָרִיד לְהֶאֱרִיד בּוֹ. וְכָל מִי שְׁשׁוּאֵל
 בְּעוֹלָם קָצֵר, צָרִיד לְקַצֵּר. וְעַל זֶה בְּאֶרוּךְ,
 בְּמָקוּם שְׁאֵמְרוּ לְקַצֵּר - אֵין אָדָם
 רִשְׁאֵי לְהֶאֱרִיד.

לְקַצֵּר בְּתַפְלוּת - (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא
 נָא לָהּ. בְּנִקּוּדָה שְׁל י' לְהֶאֱרִיד וּמַעַד שְׁל

הַשָּׁמַיִם. חֲמֵשׁ רְקִיעֵים שְׁלוּ ה' אֵלָה
 נִקְרָאוּ ה' שָׁמַיִם. ה' חֲמֵשׁ רְקִיעֵים
 שְׁכֻלּוֹלִים בְּשָׁמַיִם, חֲמֵשׁ עֲלִיוֹנִים שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם. וְהֵם ה"ה חֲמֵשׁ עִם חֲמֵשׁ. ו' רְקִיעַ
 שְׁשֵׁי לָהֶם. י' שְׁבִיעֵי לָהֶם. י' שְׁבַעָה
 בְּשִׁבְעָה וְעוֹלִים י"ד. וְכֵן הֵם הָאֶרְצוֹת
 שְׁבַעָה עַל גְּבִי שְׁבַעָה כְּמוֹ גִלְדֵי בְּעָלִים,
 וְכִלְהֵם רְמִיזוּם בְּשִׁתֵי עֵינִים.

אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה כֻּלָּא (תד). מ"ם י' נְקוּדָה
 בְּאַמְצַע אֲתַעְבִּיד מִי"ם מְסֻטָּא דְחָס"ד צָרִיךְ לְאַרְכָּא
 בְּעִלּוּתָא וּבְשִׁמְא קַדִּישָׁא וְסָלִיק יְהו"ה בְּרַבִּיעַ (וְצָרִיךְ)
 לְאַרְכָּא בְּתַנוּעָה דָּא דְאִיהוּ רָזָא דְתַקִּיעָה. לְקַצֵּר
 מְסֻטָּא דְשִׁבְרִים. בִּינוּנֵי, לָא בְקַצֵּירוּ וְלָא בְאַרְיִכוּ.
 בְּתַרוּעָה דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִיהִי שְׁלִשְׁתַּל
 דְתַרְוּוּיָהּוּ שְׁקַל תְּקַדָּשׁ.

לְקַבִּיל רַבִּיעַ דְסָלִיק אִיהוּ חוּלָם, שְׁבָרִים לְקַבִּיל
 שְׁבָא. דָּא בְעָא לְסִלְקָא קָלָא וְדָא בְעָא
 לְנִתְתָא לָהּ. וּבְגִין דָּא אֲנִין שְׁבָרִים בְּחֻשָׁי שְׁכִינְתָא
 תַּתָּא וְקָלָא לָא יִשְׁתַּמַּע בְּמַה דְאֵת אָמַר, (שמואל א א)
 וְקוּלָּה לָא יִשְׁמַע. תַּרוּעָה דָּא שְׁלִשְׁתַּל אַחִיד
 בְּתַרְוּוּיָהּוּ. וְאִית בְּגוּוּנָא דְרַקִּיעַ הַמְּאַרִיךְ בִּיהַ תִּיבָה
 וְאִיהִי נְקוּדָה חִירִיק בְּגוּוּנָא דְחָלָם. לִית נְקוּדָה דְלִית

לשון הקודש

שהיא שלשלת, ששניהם שקל תְּקַדָּשׁ.
 בְּנִגּוּד רַבִּיעַ שְׁחֹא עוּלָה חָלָם. שְׁבָרִים
 בְּנִגּוּד שְׁבָא. זֶה צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת קוּל, וְזֶה
 צָרִיךְ לְהוֹרִיד אוֹתוֹ. וְלִבְנֵי אוֹתָם שְׁבָרִים
 בְּחֻשָׁי שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, וְקוּל לָא
 יִשְׁמַע, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (שמואל א א) וְקוּלָּה לָא
 יִשְׁמַע. תַּרוּעָה זוֹ שְׁלִשְׁתַּל אַחִיד בְּשִׁנְיָהּ.
 וְיֵשׁ כְּמוֹ הַרְקִיעַ הַמְּאַרִיךְ בּוֹ תִּבָּה, וְהִיא
 נְקוּדָה חִירִיק כְּמוֹ חָלָם. אִין נְקוּדָה שְׁאִין

אות ו'. וְלְהַתְנַפֵּל - (דברים ט) וְכָאוֹת פ'. וְהַכֵּל
 פִּיּוֹ וְאֲתַנַּפֵּל לְפָנַי ה' בְּרֹאשֵׁי אַרְבָּעִים
 יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. הַכֵּל וְאַחֲרוֹ. מ"ם, י'
 נְקוּדָה בְּאַמְצַע גַּעֲשִׂית מִי"ם מִצַּד הַחָס"ד
 צָרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּתַפְלָה וּבְשֵׁם הַקְּדוּשָׁה,
 וְעוּלָה יְהו"ה בְּרַבִּיעַ (וְצָרִיךְ) לְהַאֲרִיךְ
 בְּתַנוּעָה זוֹ שְׁחֹא סוּד הַתְּקִיעָה. לְקַצֵּר
 מִצַּד הַשְּׁבָרִים. בִּינוּנֵי - לָא בְקַצֵּירוּ וְלָא
 בְּאַרְיִכוּת, בְּתַרוּעָה שֶׁל הַעַמּוּד הָאֲמְצַעִי